

никъ вутрина. Ч. 256. Тая гозба са прави прѣзъ голямія мѣсяцъ въ бо-
единъ понеделникъ. Ч. 112. Орачи пазѣтъ да има мѣсець и да бѣди поне-
дѣльникъ начало сѣвния, и колко могатъ рано да вдатъ на нивъ. Пк. 52.

Понѣже союзъ, такъ какъ: Понѣже тыя растенія сѣ намъ опоз-
наты, ние тѣхъ прѣмълчяваме. Л. Д. 1871 р. 112.

Понѣйдѣ нар. кое-гдѣ: Такъва вкаменени кости отъ ядры жи-
вотны и до днесъ ся намиратъ понѣйдѣ глѣбоко у земятъ. *ib.* 1872 р. 131.

Понѣкогажѣ нар. ивогда: Жените ако понѣкогажѣ сѣ са по-
казвале на улицата, то сѣ са забулвале. З. 277.

Понесѣ *гл. св.* **Поносѣ** **Понасямъ** **Поносвамъ** *гл. дл. 1)*
понесу, поношу, ношу: Той види други хора съ още по-малко пары,
че понесле на една табла хлѣбъ, та ходять да продаватъ. Л. Д. 1869
р. 173. Мирче войвода говорить: „Самовила-ле, майко-ле! Доста ти
коня поводишь, Доста ти байракъ поносишь“. М. 4. 2) перенесу, пе-
реношу; вынесу, выношу: Който е лѣжалъ 9 мѣсяцы у онѣжъ горящъ
майчинъ утробъ, той не може безъ врѣдъ да повесе нито найтъпкий
вѣтрець отъ малкото отваряніе на вратата или прозореца. Л. Д. 1869
р. 92. На тога гдѣ ти отидохъ толкосъ мѣжы и трудове, които си по-
несла около него догдѣ да го видишь на бѣлѣ свѣтъ. *ib.* 99. Отъ това
главата имъ ся прѣтоварва съ работъ, а това малко дѣца могатъ да
понесѣтъ. *ib.* 72 р. 151. 3) унесу, уношу теченіемъ (о водѣ): Али оганъ
земя изгорило? Али вода земя ѣ понесло? М. 67. Али ми ѣ оганъ из-
горило? Али ми ѣ вода понесло? М. 189. Мъгли го понесѣтъ. *Понѣ*
Марко, 9 4) пригожусъ, гожусъ, я полезенъ: Не поносятъ на обще-
ството и безполезни сѣ и онѣ имотны хора, които си копажъ парыты
въ земятъ. Л. Д. 1873 р. 197. Едно врѣмя хората никакъ не знаяли,
че житното зръно поносило за хранъ. *ib.* р. 175. Мазна чорбѣца, по-
пара съ млѣко — сѣ най-харна храна, която поноси за малки дѣца.
ib. 72 р. 136. И напестина голѣма лютость и коравина никакъ не по-
носятъ на възпитаніето. *ib.* р. 150. Бѣлѣ пѣсѣкъ, който никакъ не по-
носи на растеніята. *ib.* р. 232. Това прогнаніе много понесе Пушкину
за пѣснопочеството му. *ib.* 75 р. 55. **Понесѣ са**, понесусъ: Повесе
ся като облакъ прѣзъ Българско и по Дунавъ (*Прошелъ тучей.*). Р.
97. **Понесе ми** **Поноси ми** **Понася ми** *безл.* (обыкновенно съ
отрицаніемъ) мнѣ выгодно, полезно, мнѣ нравится: На фабрикантитѣ
имъ поносяше да ся набавять машини. Л. Д. 1875 р. 115. За всякой
възраст най-добрь поноси да ся промѣнява храната. *ib.* 72 р. 138.
Нѣ тая вѣротрѣпчивость у Полшъ на мнозина не понесла. *ib.* р. 221. Не
поноси ти тебѣ да си кѣжешъ правичката, за това си тѣжъ кривъ устата.

Понечѣ *гл. св.* понаклонюсъ: Тѣзи вечеръ отидохъ на чюшмата,